خبرها

برگزاری کارگاه‌های آموزشی تار و سه‌تار در خانه موسیقی

ایلنا: کارگاه‌های آزاد موسیقی در رشته‌های نوازندگی تار و سه تار در محل خانه موسیقی برگزار می‌شود. «داریوش پیرنیاکان» سخنگوی خانه موسیقی، درخصوص برگزاری این کلاس‌ها گفت: افرادی که مجوز تدریس و تشکیل کلاس را ندارند، باید در این کارگاه‌ها که روزهای ۲۹ تیر و پنج مردادماه از ساعت ۹ صبح برگزار می‌شود، شرکت کنند. براساس این گزارش، در این کلاس‌ها شناخت ردیف موسیقی ایرانی و شیوه‌های آموزشی آن توسط «مصطفی کمال پورتراب» و اصول هماهنگی و چگونگی آموزش توسط «کامبیز روشن‌روان» تدریس می‌شود. «آذر هاشمی» هماهنگی و مدیریت برگزاری این دوره را بر عهده دارد.

محمد سریر در رادیو تهران

مهر: نایب رئیس خانه موسیقی سه‌شنبه شب در برنامه «خانه فرهنگ» رادیو تهران به بررسی آهنگسازی و وضعیت موسیقی پاپ می‌پردازد. «خانه فرهنگ» برنامه‌ای از شبکه رادیویی تهران است که در آن بخش‌های مختلفی چون شاهنامه‌خوانی، میز موسیقی و فرهنگ عامه اجرا می‌شود. این هفته و در میز موسیقی، محمد سریر آهنگساز و عضو شورای سیاستگزاری دفتر موسیقی و حمیدرضا عاطفی منتقد و عضو کانون پژوهشگران موسیقی به بحث و بررسی آهنگسازی در سال‌های اخیر و موسیقی پاپ می‌پردازند. دومین میز موسیقی خانه فرهنگ در هفته گذشته با حضور درویش رضا منظمی برپا شد. تهیه‌کنندگی این برنامه بر عهده محمد اسماعیل‌پور است که سه‌شنبه شب‌ها ساعت ۲۱ از شبکه رادیو تهران پخش می‌شود.

محدودیت برای فروشگاه اینترنتی موسیقی اپل در فرانسه

بی‌بی‌سی: در فرانسه قانونی به تصویب رسیده که بر مبنای آن شرکت اپل باید فناوری که برای پیاده‌کردن فایل‌های دیجیتال موسیقی‌اش به‌کار می‌برد را در اختیار رقبایش بگذارد. در حال حاضر، قطعات موسیقی که از فروشگاه مجازی موسیقی اپل، موسوم به آی‌تیونز خریداری می‌شوند، تنها در دستگاه‌های آی‌پاد ساخت همین شرکت قابل شنیدن هستند. معنی دیگر قانون تازه این است که قطعات موسیقی دیجیتال صرف‌نظر از قالب و منبع آنها، باید در هر دستگاه پخش‌کننده‌ای قابل شنیدن باشند. با این وجود، قانون راه را برای هنرمندان باز گذاشته تا بتوانند در قراردادهایشان با اپل یا دیگر رقبا، محدودیت‌هایی را بر دستگاه‌هایی که موسیقی‌شان در آن پخش می‌شود، اعمال کنند. بر اساس این قانون، شرکت‌هایی نظیر اپل، سونی و مایکروسافت مجبورند سیستم‌های اختصاصی حفاظت از حق مولف خود را در اختیار دیگر شرکت‌ها قرار دهند. هدف از تصویب این قانون مبارزه با سرقت هنری آثار موسیقی و تضمین رقابت سالم در بازار رو به رشد پیاده کردن موسیقی در اینترنت است. ماه مارس ۲۰۰۶، اپل گفت که این قانون «فرهنگ سرقت آثار هنری تحت حمایت دولت» را ترویج می‌کند و اشاره کرد که ممکن است از بازار فرانسه خارج شود. در قانون تازه همچنین راهکارهایی برای مقابله با سرقت آثار موسیقی در نظر گرفته شده که شامل جریمه‌های هزاران یورویی و حکم زندان برای کپی‌کنندگان حرفه‌ای است. در آخرین مرحله قبل از تبدیل این طرح به قانون، هر دو مجلس سنا و پارلمان فرانسه به نفع آن رای دادند. تاکنون بیش از یک میلیارد قطعه آهنگ از فروشگاه آی‌تیونز که سه سال پیش راه‌اندازی شد، خریداری شده است.

کنسرت‌های تابستانه در کیش

همزمان با آغاز نهمین جشنواره تابستانی کیش، برخی از هنرمندان موسیقی سنتی و پاپ ایران در جزیره کیش به اجرای برنامه خواهند پرداخت. به گزارش سازمان منطقه آزاد کیش، در این جشنواره که از ۱۵ تیرماه به مدت دو ماه برگزار می‌شود، هنرمندانی از جمله «محمد اصفهانی» و «عبدالحسین مختاباد» حضور دارند. «حسام‌الدین سراج»، «مجید اخشابی»، «احسان خواجه‌امیری»، «علی لهراسبی» و «مازیار عصری» از دیگر خوانندگانی هستند که در جشنواره تابستانی کیش حضور خواهند داشت. طی ۶۰ روز برگزاری جشنواره تابستانی کیش، موسیقی آئینی از استان‌های مختلف کشور از جمله موسیقی نواحی استان‌های خراسان، گرگان، سیستان و بلوچستان، آذربایجان، خوزستان، لرستان، کردستان و فارس اجرا خواهد شد.

یک سال از لایو ایت گذشت

باران تابستان

ترجمه: سارا سعیدی

درست یک سال از برگزاری کنسرت‌های بزرگ لایو ایت (live8) در نقاط مختلف جهان می‌گذرد. رویدادی که آن را مهمترین رویداد موسیقی چند دهه گذشته لقب داده بودند. بزرگترین ستارگان موسیقی جهان برای کمک به گرسنگان آفریقا کمی زودتر از اجلاس گروه ۸ در ۱۰ کنسرت مختلف شرکت کردند و باعث خلق لایو ایت شدند و آهنگ‌هایشان مثل بارانی بر سر مردم می‌بارید. در روز دوم جولای ۲۰۰۵ یوتو به پل مک کارتنی در لندن ملحق شد و مدونا دختری اتیوپیایی را که از قحطی سال ۱۹۸۴ نجات یافته بود، در آغوش گرفت.

برگزارکنندگان لایو ایت می‌گویند در روز دوم جولای سال گذشته ۳ میلیارد نفر از طریق تلویزیون به این کنسرت‌ها نگاه می‌کردند و حدود ۱/۵ میلیون نفر در آنها شرکت کرده بودند و بیش از ۳۰ میلیون نفر متن و تقاضانامه شرکت در لایو ایت را امضا کردند. ۶ روز بعد از این واقعه، ثروتمندترین دولت‌های جهان که کنسرت برای اثرگذاری روی تصمیمات آنها سازماندهی شده بود، از یک کمک ۵۰ میلیارد دلاری فوق‌العاده به آفریقا به علاوه کمک‌های تجاری و بهداشتی خبر دادند.

اما حالا باب گلداف مرد شماره یک لایو ایت می‌گوید کشورهای گروه ۸ به این فکر افتاده‌اند که به تعهداتشان در قبال ملت‌های فقیر عمل کنند. آیا لایو ایت در تصمیمات آنها تفاوتی به وجود آورد؟ یا اینکه عموم شرکت‌کنندگان دلبسته موسیقی شدند و پیام آن را همچون سیاستمداران فراموش کردند؟

آیا لایو ایت توانست کاری کند؟ باب گلداف اعتقاد دارد که: بله توانست.

آیا تعداد بیشتری از گرسنگان بعد از این واقعه هنری سیر شده‌اند؟ آیا آنها حالا کمتر از گذشته، کمتر از دو سال پیش یا سه سال پیش که لایو ایتی در کار نبود گرسنگی می‌کشند؟

جواب گلداف باز هم مثبت است.

آیا کودکان بیشتری از یک سال پیش به این طرف توانسته‌اند پشت نیمکت‌های مدرسه بنشینند یا مردمی که به وسیله بالا رفتن آگاهی‌هایشان از بعضی بیماری‌ها جلوگیری کرده‌اند؟ جواب گلداف مثبت است. او می‌گوید: این نتایج خوب بوده اما کافی نیست چرا که نمی‌توان به چیزی کمتر از تحقق کامل قول‌های داده شده در آن زمان بسنده کرد. «مید یوره» همکار باب گلداف در کنسرت لایو ایت و همچنین کنسرت لایو اید که ۲۱ سال پیش برگزار شد، می‌گوید سال گذشته از نظر تاثیرگذاری بر مردم و دولت‌ها موفق‌تر بوده است: «جلب کردن توجه رسانه‌های جمعی به یک موضوع واحد کار بسیار مشکلی است ولی من فکر می‌کنم ما در این کار کاملاً موفق بودیم. اما توجه عمومی بعد از انفجارهای ۷ جولای در لندن به کلی از این قضیه منحرف شد.»

آن اتفاق باعث شد همه نتایج به حالت تعلیق درآید که به این معنی است که در این یک سال هیچ کس نمی‌تواند کاملاً مطمئن باشد که آیا این حرکت یک موفقیت سیاسی بوده یا نه. تغییراتی پیش آمد که مهم و عمده هم بودند اما همه آنها به شکل دردناکی تحت تاثیر رویدادهای بعدی قرار گرفتند. عموم مردم نسبت به تغییراتی که در دنیا ضروری است همدل هستند: «آن احساس هنوز بسیار برجسته و چشمگیر است.»

این احساس هنوز ناپدید نشده است، اما دیگر از آن حمایت عظیم رسانه‌ای که سال گذشته از کنسرت لایو ایت و نشست گروه ۸ پیش آمده بود، خبری نیست. لایو ایت به مردم فهماند که آنها می‌توانند برای از بین بردن فقر کاری کنند، همچنان که «باربارا استاکینگ» یکی از فعالان اصلی ائتلاف برای مبارزه با فقر به آن اعتقاد دارد.

او می‌گوید: «من فکر می‌کنم تفاوت به تغییر نگرش مردم برمی‌گردد. شاید همه آن واقعه را به خاطر نداشته باشند اما در رفتار و نگرش مردم تفاوت‌هایی به وجود آمده است. مسئله این است که چطور احساس تعهد و همکاری مردم در این روند را حفظ کنیم. به خاطر اینکه اتفاقات بسیاری بعد از آن رویداد بزرگ افتاد.»

چهره‌های جهانی موسیقی بیشتر از خیریه‌ها می‌توانند موثر باشند و توجه مردم را به امور خیرخواهانه جلب کنند.

حالا در مردم علاقه زیادی برای از بین بردن فقر و دیگر مشکلات جهانی به وجود آمده است.

طبق نظر «باربارا استاکینگ» جلب کردن علاقه و مشارکت مردم به این موضوع به اندازه‌ای که خواست آنها موجب به تحرک واداشتن سیاستمداران شود، هنوز کار بسیار مشکلی است اما لایو ایت از انتقادات نیز مصون نبوده.

«تام یورک» خواننده گروه «ریدیوهد» گفت که این گروه در لایو ایت شرکت نمی‌کند چرا که او با نظر برگزارکنندگان این رویداد موافق نیست: «تاثیر این برنامه روی گروه ۸ نسبت به تجارت حقیقی آن، ناچیز و احمقانه است.» برگزاری یک کنسرت بزرگ راک و تقلیل دادن موضوع به یک چیز کاملاً ابتدایی، دورترین نقطه برای رسیدن به هدفی است که آنها مطرح می‌کردند.

اما باب گلداف می‌گوید لایو ایت «طنین قابل توجهی در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی داشت.» همان‌طور که آن را بر رهبران گروه هشت تاثیرگذار می‌داند.

به گفته این خواننده ایرلندی تحت تاثیر این کنسرت‌ها جنبشی در آمریکا شکل گرفت که سعی دارد به نسل جوان آمریکا مسائل مرتبط با فقر جهانی را آموزش دهد و این حرکت در حال تبدیل شدن به بزرگترین جنبش اینچنینی در دنیا است.

او می‌گوید: «نادیده گرفتن تمام این تغییرات و بی‌معنی دانستن آنها، کاری مضحک است. ۲۰ سال پیش چند نفر از ما به روی سن پریدیم و برای جلوگیری از مردن مردم در اثر گرسنگی درخواست کمک مالی کردیم. این اتفاق هم‌اکنون یکی از مباحث اصلی در عرصه سیاست جهانی است و بسیاری از فعالان جنبش‌های جهانی پیگیر آن هستند و تعداد آنها نیز روزبه‌روز در حال افزایش است.»

نگاهی به موسیقی کریستف پندرسکی و سمفونی شماره هفت

حلقه‌های مقدس

علی رضا امیرحاجبی

۱- کریستف پندرسکی (Krzysztof Penderecki) آهنگساز لهستانی متولد ۱۹۳۳ و فرزند یک وکیل است. او آهنگسازی را قبل از شروع تحصیلات آکادمیک آغاز و در سال ۱۹۵۸ در سوگ استاد موسیقی خود «مالاوسکی» اولین اثر خود را تصنیف کرد. «سرود یادمان» (Epitafium in memorium) رکوئیمی است برای سازهای زهی و کوبه‌ای. اما نخستین قطعه حائز اهمیت او «مزامیر داوود» (psalm) به زبان لاتین و در چهار بخش بود. اثری که به راحتی می‌توان تاثیرات موسیقی شوئنبرگ را در آن ردیابی کرد. دومین قطعه پندرسکی «تجلیات» (Emanation) برای دو ارکستر و تحت تاثیر آنتوان وبرن نوشته شد.

۱۹۶۰ مقدمه نگرش موسیقی «طیف» (Spectral) بین گروهی از آهنگسازان بود. کسانی چون ژرار گریسی و جورجی لی گتی. مبنای موسیقی طیف، تجزیه صوت (به مانند نور) و پیرنگ نواک‌ها (Tone colours) است. پندرسکی از جمله هنرمندانی بود که به ساخت اسپکتروم علاقه نشان داد.

ایده‌های نوین پندرسکی حیطه نت‌نویسی و گرافیک پارتیتور را هم دربرگرفت. ابداعاتی سهل و ممتنع. زیرا از سویی عوامل، نشانگان و علائم جدیدی را برای انتقال مفهوم و تکنیک به رهبر و نوازندگان معرفی می‌کرد و از سوی دیگر به سبب نوین بودنش در بسیاری از لحظات باعث گیج و سردرگم شدن نویسنده می‌شد. روش‌های نت‌نویسی در قرن بیستم در نزد کسانی چون پی‌یر بولز، پندرسکی، جان کیج و اشتوکهاوزن جوابی بود به نیازهای تفکر و وضعیت مدرن و همچنین بازتاب موقعیت انسان اروپایی پس از جنگ. تفسیر جدیدی از اصوات در حال پدیداری که شکل قدیمی نت‌نویسی توان بیان آن را نداشت.

پندرسکی برای مجموعه یا حتی یک نت رفتارهایی افکتیو را طراحی می‌کرد. میکروریتم‌های رنگارنگ و تنش‌های عصبی، صوتی از عواملی بودند که نت‌نویسی جدید را می‌طلبیدند. این ویژگی‌های ملودیک، ریتمیک اساس قطعه Anak lasis (۱۹۶۰) قرار گرفت. قطعه‌ای برای گروه اصوات انسانی، سازهای زهی و کوبه‌ای. این قطعه در فستیوال «Donaue schingen» و برای بار دوم در رادیو آلمان تحت سرپرستی «هانس راسبو» اجرا شد.

پندرسکی در ۱۹۶۲ «روشنایی رنگین» (Fluore Scence) را برای گروه زهی، چهار الی شش ساز بادی، شش کوبه‌ای و افکت صدا (آژیر خطر، زنگ الکتریکی و ماشین تحریر) تصنیف می‌کند. در بخش دیگری از این اثر، وی به مدت دو دقیقه به ارائه انوانسیون با تکنیک اسپکترال می‌پردازد. پندرسکی تمرکز بر روی گسترش مفهوم طیف (اسپکتروم) را در اثر بعدی خود ادامه می‌دهد. قطعه‌ای براساس تسبیح «Sabbat mater» برای سه گروه کر که نگاهی است به اولین اثرش «مزامیر داوود» البته با نگرش اسپکترال. این قطعه منحصر به فرد الگویی است ترکیبی از سه نگرش اسپکترال، گریگورین و سریال. پندرسکی در اثر بعدی خود «مصائب به روایت لوقا» (Passion Lucas) از همین الگوی سه‌وجهی بهره گرفت.

وی در سال ۷۳- ۱۹۷۲ در سن چهل سالگی اولین سمفونی خود را به همراه ارکستر سمفونیک لندن با موفقیت رهبری کرد. «ستایش» (Magnificat) اثر بعدی پندرسکی در ۱۹۷۴ خلق شد که ایده‌های نوین او را در حیطه نوازندگی گروه‌های زهی و بادی به نمایش می‌گذارد.

کاپریس (۱۹۷۵) قطعه‌ای برای ویولنسل است که به نوازنده برجسته آلمانی «زیگفرید پالم» تقدیم شده که نگاهی نوین به تکنیک‌های ویولنسل ارائه می‌دهد. خلاقیت‌های پندرسکی پایان‌ناپذیر است: اولین کنسرتو ویولن و اپرای بهشت گمشده نگاهی است قوی به نگرش‌های آهنگسازان واگنری و تاکید بر قابلیت گام‌های کروماتیک. این تاثیرات را می‌توان در دو بخش سقوط در دوزخ و آدم و حوای اپرا مشاهده کرد. دوران تفکرات رمانتیک پندرسکی در ۱۹۸۰ با ارائه دومین سمفونی‌اش و به ویژه بخش مشهور آن «تو، ای پروردگار» (Te Deume) به اوج و پایان می‌رسد. پندرسکی به مدت پنج سال وقت خود را صرف ساخت «رکوئیم بزرگ لهستان» می‌کند، اما همزمان قطعه «بره پروردگار» (Agnos Dei)، کنسرتو برای ویولنسل و بخش ماژور رکوئیم لهستان را در ۱۹۸۲ تصنیف می‌کند.

۲- هفت دروازه اورشلیم (سمفونی شماره هفت) ۱۹۹۶

اولین دیدار پندرسکی از اورشلیم در ۱۹۷۴ و طی ساخت «ستایش» به وقوع پیوست که پندرسکی از این سفر خاطره خوشی ندارد. دیداری غیررسمی که تاثیرات دوگانه‌ای را دربرنداشت. از سمتی اوضاع آشفته سیاسی و حضور نظامیان و از سمت دیگر فضایی روحانی که وی را به تفکر در باب مسیح و پیامبران الهی وامی‌داشت. او می‌گوید: «در فضایی تنفس می‌کردم که مسیح، نفس می‌کشیده است. بر جاده‌هایی راه می‌رفتم که او گام برداشته بود.»

پندرسکی از بیت‌اللحم، مسادا، هبرون و ناصره زادگاه مسیح نیز دیدن می‌کند. در ۱۹۹۵ و در حالی که هنوز سمفونی شماره شش در حَد چرک‌نویس بود، نوشتن سمفونی شماره هفت را آغاز کرد. فرم سمفونی هفت یک سونات آوازی است. ترکیبی برای پنج خواننده تکخوان، یک گوینده متن، گروه‌های سه‌گانه کر، ارکستر بزرگ، همراه با گروهی کامل از سازهای کوبه‌ای.

متون این سمفونی انتخابی و متنوع است که از کتاب مقدس (عهد عتیق و انجیل) اخذ شده. بخش‌هایی از مزامیر داوود، حزقیال، ارمیا و دانیال نبی.

تمامی اثر به سرزمین نبوت ابراهیمی تقدیم شده است. چنین کلماتی بر فراز پارتیتور نقش بسته است: «برای شکوه جاودانی پروردگار و سرزمین پیامبرانش.»

اولین و آخرین موومان این سمفونی با تم مشترک «پروردگار بزرگ» (Magnus Dominus) شروع و پایان می‌پذیرد. فرم موومان‌های دوم و چهارم پاساکاله است. شروع دومین موومان (Adagio) با طی طریق خود را به سومین و چهارمین موومان می‌رساند. در این دو بخش خلاقیت و تکنیک، طراحی صحیح سازها و صدادهی دو گروه کر به نمایش می‌رسد.

موومان پنجم تداعی شکلی آخرالزمانی است که دلالت بر پایان یافتن تمامی فرصت‌ها و ابطال آرزوهای بشری دارد. در این بخش پندرسکی با انتخاب ساز «توبا» و استفاده از یک ساز کوبه‌ای نامتعارف نواحی دورافتاده نیوزیلند خاصیت آخرالزمانی این بخش را تشدید می‌کند. این موومان با وجود فینالی قوی با یک پدال (نت‌های طول) به موومان ششم متصل می‌شود. موومان ششم روایت داستان حزقیال نبی است. گفت‌وگویی بین پروردگار و پیامبرش و درسی که حزقیال از آفریدگار می‌آموزد.

محاوره در گورستانی روی می‌دهد که آکنده از استخوان‌هایی پوسیده است. برای پیامبر تصور جان گرفتن آنان ناممکن است. اما به دستور پروردگار آن مردگان زنده می‌شوند و رستاخیزی زودهنگام در برابر حزقیال به تجلی می‌نشیند.

داستان را یک راوی با حیطه صدایی بم و بدون موزیکالیته اجرا می‌کند. مابین سکوت‌های او (تقطیع آیات) گروه سازهای بادی فواصل سکانس‌ها را پر می‌کنند. ترومپت باس شاید دلالتی بر حضور پروردگار باشد. این موومان در انتها و اوج خود به موومان هفتم (فینال) و تکرار تم نخستین سمفونی یعنی «پروردگار بزرگ» می‌پیوندد.

سمفونی شماره هفت، قابلیت‌های ترکیبی ارکستر، حضور متن مقدس در کنار خلاقیت هنری و لازمه بازگشت غیرمرتجعانه به روایات کهن در دوران کنونی را به خوبی نشان می‌دهد.

پندرسکی همراه با هنرمندانی چون آروو- پرت، لی گتی و هنریک گورسکی در بازخوانی مفاهیم قدسی، کارنامه درخشانی از خود بر جای گذاشته است. سمفونی هفت نمایانگر توانایی هنر پیشرو در تفسیر متن است؛ قابلیتی که هنرمند را به نقاط عطف اندیشه کهن انسانی راهنمایی می‌کند، اندیشه‌هایی انتزاعی که شاید تنها به وسیله انتزاع موسیقایی قابل بازنمایی باشد.

نگاه منتقد

کاستی‌های نوارکاست

جمعیتی که بیش از ۲۰ لحن موسیقی محلی متمایز فقط در فولکلور و زیرمجموعه زبان و موسیقی رسمی‌اش وجود دارد و ملتی که حداقل پنج نوع مختلف در موسیقی شهری او نمود عینی دارد و... با تولید ۳۰ دقیقه موسیقی در سال برای هر نفر چگونه می‌تواند پاسخگوی نیاز فرهنگ شنیداری مخاطبانش باشد. طبق همان آمارهای مندرج در سایت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، در سال‌های ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۲ به ترتیب ۳۲۸(سال۱۳۷۸)، ۳۰۹(۱۳۷۹)، ۳۰۴(۱۳۸۰)، ۳۲۱(۱۳۸۱) و ۲۸(۱۳۸۲) عنوان نوار مجوز انتشار از وزارت مربوطه را دریافت کرده‌اند، یعنی در طول پنج سال کمتر از ۱۷۰۰ عنوان که به طور متوسط هر سال کمتر از ۳۴۰ عنوان مجوز گرفته و به بازار نشر و پخش ورود یافته است. مفهوم دیگر این رقم این است که در کشور ما هر روز حتی یک نوار هم تولید نمی‌شود که سالانه به عدد ۳۶۵ برسیم. با در نظر گرفتن این نکته که رقم مزبور شامل همه گونه و انواع موسیقی یعنی کلاسیک، سنتی، پاپ، کودک، پاپ سنتی، محلی، مقامی و... است و اگر برای هر نوار معدل و میانگین رویایی «یکصد هزار» شمارگان (تیراژ) را در نظر بگیریم در نتیجه ۳۴۰ عنوان نوار سالانه به تیراژ ۳۴/۰۰۰/۰۰۰ (۳۴ میلیون تیراژ) خواهد رسید که در تناسب با جمعیت کشور (حدود ۷۰ میلیون نفر) در طول سال به هر دو نفر یک کاست و اگر هر کاست را ۶۰ دقیقه فرض کنیم به هر نفر (از تولیدات) ۳۰ دقیقه موسیقی در طول سال خواهد رسید. آیا به راستی این رقم برای جمعیتی که ساعات فراغتش فراتر از حد معمول و معدل جهانی است، یک فاجعه محسوب نمی‌شود. همان گونه که هم شاهدیم و هم به لحاظ منطقی و علمی پیش‌بینی می‌شود موج استقبال از موسیقی‌های لس‌آنجلسی، غیرایرانی یا مغشوش و مغلوط و... واقعاً کمتر از امواج طوفان سونامی و کاترینا و... نیست و در نتیجه آنچه باقی‌مانده گوش‌هایی به شدت بیمار و نامتعادل و ذوق‌هایی مخدوش و متشتت و کلاً ذائقه شنیداری امروز است که طعم‌ها و رنگ‌ها و عطرها را تشخیص نمی‌دهند و همچون دیگر حواس به ویژه حس چشایی، پفک را بر مغز گردو و چیپس را بر آجیل شب چله و... ترجیح می‌دهد و.... در کوتاهی‌های این بخش و کاستی‌های تولید نوار و آثار صوتی، گرچه نبود بستر مناسب و گرانی و کمبود فضاهای اکوستیکی و فقدان توجیه اقتصادی و دیگر مشکلات از این دست، متوجه مسئولین و سیاستگزاران فرهنگی کشور است اما قصور هنرمندان و اهل موسیقی در ایجاد و خلق آثار ارزشمند نیز از ابعاد قابل توجه ماجرا است و تقریباً می‌توان مدعی شد که هر اثر ارزنده و هنری که در این سال‌ها تولید شده هم توجیه اقتصادی داشته و برپای خویش ایستاده و هم اینکه به‌رغم کار شکنی‌ها و مانع‌تراشی‌های کسب مجوز، اما بالاخره از این خوان گذشته و پای در وادی نشر نهاده است و اثبات این ادعا که چنانچه هنرمندان به خلق موسیقی فخیم و هنری بپردازند در نهایت و خواه و ناخواه بر مشکلات و موانع فائق و غالب خواهند شد. مهم‌تر این که خلق و سپس تولید آثار گرانسنگ و ارجمند موسیقی در هر نوع و گونه، این امتیاز را داراست که بارها می‌تواند نوازشگر گوش‌های مشتاق و جویا و نیز برآورنده نیازهای منطقی و فرهنگی جامعه باشد و در نتیجه معدل ۳۰ دقیقه‌ای ناامیدکننده را به وسیله شنیدن‌های مکرر و چندباره به عدد و رقمی فراتر برساند.

منبع: مهر

تازه‌ها

تمرین تونال منتشر شد

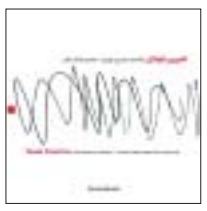

آلبوم موسیقی «تمرین تونال» مجموعه‌ای از آثار اجرا شده توسط ارکستر تجربی تهران توسط انتشارات هرمس منتشر شد. «ایرانی اول»، «ایرانی دوم»، «ایرانی سوم»، «ایرانی چهارم»، «ایرانی پنجم- عبور»، «تمرین تونال»، «بلغز» و «نمی‌دانم» قطعات این آلبوم را تشکیل می‌دهند. ارکستر تجربی تهران در سال ۱۳۸۲ به سرپرستی حمیدرضا اردلان تاسیس شده و تاکنون اجراهایی را در کارنامه خود به ثبت رسانده است که از جمله می‌توان اجرای مشترک با تنبور نوازان کرند (غرب ایران)، جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر در تالار رودکی، فستیوال موسیقی کردی در سلیمانیه عراق و کنسرت مشترک با پیتر شومان (موسس گروه نان و عروسک) نام برد. شهرام توکلی (ویولن)، بهرام جمالی (سه‌تار)، گلناز جمشیدی (سنتور)، بیتا رضوی (سه‌تار و شورانگیز)، نازنین روستا (بم‌تار)، مهدی علومی (کمانچه)، میلاد عمران‌لو (پرکاشن)، بابک مدرسی (نی) و گلاره ناصری (پیانو) اعضای ارکستر تجربی تهران را تشکیل می‌دهند. «تمرین تونال» اولین آلبوم از مجموعه سه‌گانه‌ای است که با عنوان کار و موسیقی منتشر می‌شود.

آهنگ سرا
Internet Music Store
بهترین CD و DVD های موسیقی، کلاسیک
پاپ و سنتی ایرانی، جاز، ملل، کارتون بچه ها، فیلم های سینمایی و...
www.ahangsara.com